

РЕШЕНИЕ

№ 14713

гр. София, 29.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Вената Кабурова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2298** по описа за **2025** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявано от председателя на УС на АПИ, чрез юрк. Д. Д., против Решение № 367/29.01.2025 г., постановено по АНД № 12692/2024 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав, с което е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „Мо-Мо транс“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният състав приема, че от страна на АПИ не е спазен Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година, тъй като според касатора този Регламент следвало да се изпълнява едва след приемането на подобна процедура в националното законодателство. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на ЕФ № [ЕГН] от АПИ, като правилен и законосъобразен. Прави възражение за определения размер на адвокатско възнаграждение.

Ответникът - „Мо-Мо транс“ ЕООД, чрез адв. Р. С. от САК, счита касационната жалба за

неоснователна, а обжалваното съдебно решение за правилно. Излага доводи, че правилно СРС е преценил, че към момента на съставяне на ЕФ законът не е предвиждал такава възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството. Обосновал е извод, че размерът на имуществената санкция е в разрез с чл. 4, параграф 3 от ДФЕС и чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, тъй като директивата вменява задължение на държавните – членки при установяване на наказанията същите да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. Претендира присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 22.07.2023 г. в 20:25 ч. в [населено място] по път А-6 км. 60+705 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа се движело ППС - товарен автомобил марка „М.“, модел „А.“ с рег. [рег.номер на МПС], категория N3, с технически допустима максимална маса 18000 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000 кг., собственост на „Мо-Мо транс“ ЕООД, за което ППС не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Това било установено с устройство № 10191, представляващо елемент от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. С оглед установеното, административнонаказващият орган приел, че „Мо-Мо транс“ ЕООД, като собственик на процесното ППС, е извършил нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. С оглед на установеното на 05.07.2024 г. от Агенция „Пътна инфраструктура“ бил издаден Електронен фиш № [ЕГН] за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 36 от ЗДвП на собственика на превозното средство „Мо-Мо транс“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500.00 /две хиляди и петстотин/ лева.

За да отмени ЕФ въззивният съд приел от правна страна, че оспореният фиш е издаден в нарушение на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 година. Посочено е, че посоченият текст на Регламента, задължава АПИ преди да започне административнонаказателно производство срещу нарушителя да изпълни процедурата, разписана в чл. 2 § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., което в случая не е сторено. Съдът е отбелязал и неяснота относно вмененото на дружеството

нарушение касателно справка, в която било посочено плащане.

Решението е правилно като краен резултат, но при съобразяване със следното:

Касационната инстанция счита за несъответстващи с материалния закон изводите на СРС, че за вмененото на дружеството нарушение, извършено на 22.07.2023 г., административнонаказателната отговорност може да се ангажира на 03.07.2024 г. посредством съставянето на ЕФ, доколкото релевантна е действащата редакция на ЗДвП към момента на извършването на нарушението, при която възможност за издаване на ЕФ за процесното нарушение не е съществувала. Разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, в приложимата редакция към датата на извършване на нарушението (ДВ, бр. 105/2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) регламентира, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В този смисъл санкционирането на извършеното от ответника по касацията административно нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е било допустимо единствено по общия ред – чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание, независимо от обстоятелството, че е влязло в сила последващо изменение на текста /обнародвано в ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г./.

Правилен е изводът на СРС, че АПИ е била длъжна да спази процедурата, разписана в чл. 2 § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204, доколкото това е акт на европейското право, който следва да се прилага директно, без необходимостта да се транспонира в националното законодателство. Именно затова, преди да започне административнонаказателното производство, АПИ е следвало да информира незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и да предложи възможност за отстраняване на нередността. По делото не са представени доказателства за изпълнението на това изискване. Неоснователни са твърденията на касатора за неприложимост на Регламента доколкото в националното законодателство няма такава процедура. Регламентите са правни актове, определени с член 288 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Те имат общо приложение, задължителни са в своята цялост и имат пряка приложимост във всички държави — членки на ЕС. Регламентът има пряко действие, поради което не е необходимо неговото транспониране, в каквато насока са доводите на касатора. Следва да се отбележи, че именно с оглед текста на Регламента, българският законодател е предприел изменение в чл. 10б, ал. 7-9 от ЗП /ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 1.01.2024 г./, като допълнителна мярка, целяща от една страна процедурата за надлежно информиране за недекларирана пътна такса да се спазва, а от друга като гарант за по-облекчен режим по отношение на ползвателите на пътищата, за движение по които за съответния тип ППС се дължи заплащане за ползването, предшестваш ангажирането на административнонаказателната им отговорност.

С оглед гореизложеното, като е отменил издадения електронен фиш, въззивният съд е постановил решението си в съответствие със закона и при липса на визираните в жалбата касационни основания, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора искането на ответника за възстановяване на разноските за адвокатско възнаграждение за тази инстанция се явява основателно, като такива са доказани в размер на 540 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 367/29.01.2025 г., постановено по АНД № 12692/2024 г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Мо-Мо транс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 540 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: